

[Landbrugsministeren]

tidligt nok har haft fornødne oplysninger fremme, har man oplyst.

Med hensyn til smørret fra New Zealand må jeg sige, at det kvantum, hr. Dohrmann nævner, er alt for stort. Det kvantum, det drejer sig om, er langt under halvdelen af det tal, hr. Dohrmann nævner. Det ville han have vidst besked med, hvis han havde spurgt sine kolleger i markedsudvalget, som netop har behandlet dette problem på adskillige møder.

Jeg vil sige til hr. Grove, at jeg er fuldstændig enig med ham om, at man må tilstræbe, at disse prisforhandlinger foregår så hurtigt og sluttes så betids, at de prisforhøjelser, der skal ske, kan træde i kraft ved udløbet af det høstår, som vi taler om, når det drejer sig om landbrugspriser. Det er et mål, som ministerrådet har sat sig ved hver eneste prisforhandling, jeg har deltaget i. Det er ikke lykkedes ret mange gange; så vidt jeg husker, er det kun lykkedes den ene gang, hvor jeg selv var formand for ministerrådet. Da lykkedes det nogenlunde i hvert fald, men det skyldes nok ikke, at jeg var formand. Årsagen til forsinkelsen er, at disse prisforhandlinger traditionelt er meget vanskelige.

Jeg kan i hvert fald give tilsagn om, at man ikke skal møde nogen forsinkende initiativer fra dansk side, medmindre vi bliver bragt i en situation, der gør, at vi nødvendigvis ikke kan acceptere et forlig. Det kan man jo ikke garantere for på forhånd, så meget mindre, som vi slet ikke er begyndt på forhandlingerne endnu.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 276

8) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Gammelgaard (KF):

»Hvornår vil ministeren indfri løftet om at inddrage investeringsforeningerne under skattegodtgørelsesordningen?«

Skriftlig begrundelse

I februar 1979 fik aktieinvesteringsforeningerne tilsagn fra den daværende skatte- og afgiftsminister om, at der i årets løb – altså i løbet af 1979 – ville blive tilvejebragt ligestilling mellem foreningernes medlemmer og de

direkte aktionærer med hensyn til skattegodtgørelsen.

Et forslag herom er også stillet i en redegørelse fra arbejdsgruppen vedrørende den skattemæssige behandling af investeringsforeninger og deres medlemmer (redegørelse nr. 879/juni 1979). Tillige går et EF-direktivforslag ind herfor.

Fortsætter man med at holde de udloddede investeringsforeningers medlemmer ude fra skattegodtgørelsesordningen, vil investeringsforeningerne ophøre med at investere i aktier, hvilket vil være til skade for såvel det private erhvervsliv som samfundsøkonomien.

Ministeren for skatter og afgifter (Jørgen Peder Hansen, fg.):

Spørgsmålet om ændring af de regler, der gælder om skattegodtgørelse til aktionærer, overvejes som bekendt i forbindelse med regeringens overvejelser om ændring af reglerne om beskatning af aktieavancer.

Jeg kan oplyse, at det herved også overvejes, om der bør indrømmes skattegodtgørelse til medlemmer af certifikatudstedende investeringsforeninger, som udlodder modtaget udbytte til medlemmerne.

Gammelgaard (KF):

Må jeg sige til den fungerende skatte- og afgiftsminister, at jeg håber sandelig, overvejelserne fører til et positivt resultat, for det ligger således, at i februar 1979 fik aktieinvesteringsforeningerne tilsagn fra den daværende skatte- og afgiftsminister om, at der i årets løb, altså i løbet af 1979, ville blive tilvejebragt ligestilling mellem foreningernes medlemmer og de direkte aktionærer med hensyn til skattegodtgørelsen.

Det ligger også således, at der er stillet forslag herom i en redegørelse fra det, der hedder arbejdsgruppen vedrørende den skattemæssige behandling af investeringsforeninger og deres medlemmer, redegørelse nr. 879 af juni 1979. Her lægger man direkte op til, at der naturligvis må ske en ligestilling mellem dem, der investerer direkte i aktier, og dem, som investerer i aktier igennem investeringsforeninger.

Tillige bør regeringen være opmærksom på – hvis den ikke er det – at et EF-direktivforslag går ind herfor.